

L'Amadeu Anglada ha complert ja més de cinquanta anys treballant com a agent de la propietat immobiliària (API), des del seu despatx a la ciutat de Vic, la capital de la comarca de l'Osona. Retirat des del 1994, a l'edat de vuitanta-quatre anys, el nostre protagonista en aquestes dues pàgines, en qualsevol cas, ha deixat a les mans de dos dels seus quatre fills el negoci al qual ha dedicat tota la seva vida. D'aquesta manera, la Cati i en Joan han pres el relleu de l'agència, Finques Anglada, amb el mateix esperit d'honestedat que els va ensenyar el seu pare quan ells dos eren petits.

Amb vuitanta-nou anys d'edat avui i també amb una agilitat mental admirable, l'Amadeu recorda encara mil i una anècdotes de la seva vida professional, centenars de clients que buscaven una nova llar, i potser una nova vida. I com a prova de la seva rellevància en el món immobiliari -no només de l'Osona sinó de tot Catalunya-, el veterà Anglada va rebre l'octubre del 1998 la Medalla d'Or al Mèrit Professional de mans del president de la Generalitat, Jordi Pujol, amb motiu de les seves noccs d'or amb l'ofici d'agent de la propietat immobiliària. Aquest homenatge, organitzat pel Col·legi d'APIs de Catalunya, del què l'Amadeu n'és membre fundador, va comptar amb l'assistència de més de dues-centes persones del sector, a banda de les primeres figures polítiques del país.

Dit això, cal assenyalar ara que són moltes les lliçons que l'Amadeu ha transmès als seus dos fills, parlant de feina. Els ha ensenyat com fer el peritatge ajustat d'una finca, com estudiar-la amb detall, abans de posar-la a la venda, com detectar quin tipus de client la necessita, i especialment ha posat molta cura en ensenyar-los a assessorar el client abans de comprar un habitatge en el qual, segurament, invertixin els estalvis de tota la vida. **"Sobretot s'ha d'assessorar molt bé tots els clients, però especialment a aquells que no tenen estalvis"**, explica el veterà immobiliari, **"i anar sempre a veure primer aquella finca que després els hauràs de vendre tu, personalment"**.

En Joan i la Cati, per la seva part, han hagut d'espavilar-se per continuar dignament la trajectòria marcada pel seu pare, des de fa més de cinquanta anys, no endebades els temps han canviat molt, des que van obrir el negoci, i avui dia les agències immobiliàries es multipliquen arreu del nostre territori, massa sovint dirigides per especuladors no professionals, persones sense cap titulació que els acreditat com a agents de la propietat immobiliària. Els fills de l'Amadeu, decidits a portar el negoci familiar amb garanties, es van presentar en canvi als exàmens que el ministeri de l'Habitatge convocava per accedir a la categoria d'API -avui ho fa el ministeri de Foment-, i van obtenir els seus títols acreditatius a Madrid el 1976. En aquest sentit, la nostra protagonista apunta que **"per donar un bon servei al client s'han de fer diverses comprovacions abans i, al mateix temps, s'ha d'estar sempre al dia de l'evolució econòmica de la societat, perquè l'assessorament sigui complet i eficaç. La divulgació sense legislació d'aquesta professió, d'altra banda, és preocupant** -afegeix la Cati-; **crec que**

s'haurien de regular les lleis actuals per evitar que ningú més pugui muntar una empresa immobiliària sense tenir cap tipus d'acreditació professional".

Així, d'altra banda, i més que simplement vendre pisos, els nostres interlocutors tenen molt clar que la tasca d'assessorament personalitzat és la clau de l'èxit en el seu negoci -**"tenim clients de fa moltíssims anys, clients de tota la vida"**, assegura amb orgull el fundador de Finques Anglada- i d'aquesta manera, amb l'enorme experiència del pare i la bona preparació dels fills, el negoci familiar s'ha convertit en qualsevol cas en una empresa ben reconeguda i respectada a la comarca de l'Osona, i ha estat i és testimoni de la transformació de l'emblemàtica ciutat de Vic.

Quant a això últim, val a dir que el casc antic d'aquesta població, a nivell urbanístic, conserva l'estructura antiga de carrerons que conflueixen a la plaça Major, i també que els plans de rehabilitació de façanes contribueixen a preservar la integritat dels seus valuosos edificis: **"Això no obstant -adverteix la Cati-, caldria que l'administració es dediqués potser una mica més al tema de les subvencions atorgades per rehabilitar, i una bona forma de fer-ho podria ser, per exemple, la supressió d'una bona part de la documentació que actualment s'exigeix al respecte."**

La preocupació pel benestar i l'equilibri urbanístic a la capital de l'Osona, en tot cas, ha estat sempre per damunt dels interessos econòmics dels nostres protagonistes. D'aquesta manera, destaquen que al llarg de la dècada dels noranta el municipi ha vist aixecar-se molts edificis d'habitatges de nova construcció i que, tanmateix, i a diferència dels que s'acostumaven a fer als anys seixanta i setanta, aquests són de primera qualitat. La Cati assenyala al respecte que es poden considerar pisos de luxe, per la seva ubicació i també pels seus acabats.

De fet, ella subratlla que **"Vic té una oferta de tot tipus"**, però també reconeix que **"no és una ciutat econòmica. Durant aquesta última dècada s'ha notat molt que no hi ha nous terrenys per edificar, i la manca de sòl fa que els preus dels pisos s'encareixin considerablement"**. La solució, afegeix, podria ser que l'Institut Català del Sòl proposés una requalificació dels terrenys del municipi, per tal que es poguessin trobar nous espais per construir. És clar que els vigatans són tradicionals, a l'hora de vendre les terres, i costa una mica -i són projectes d'envergadura- tirar endavant plans parcials de construcció d'habitatges: **"Un dia un arquitecte em va comentar que Vic és una ciutat molt pròpia, en aquest sentit, i trobo que té part de raó"**, conclou la Cati.

Sigui com sigui, el cas és que els Anglada, amb l'Amadeu i els seus fills Cati i Joan, representen una d'aquelles empreses familiars que dia a dia s'han guanyat i continuen guanyant-se la confiança dels seus clients, amb el seu assessorament; més de cinquanta anys de professió i el reconeixement de tothom -no només a la capital de l'Osona, sinó també arreu de Catalunya- els avalen.

Amadeu i Cati Anglada – Vic (l'Osona)